

Posłuchaj

()

Antyfony w wykonaniu mnichów z Kansas posłuchać można tu:

Ant. O Adonái et Dux domus Israël, qui Móysi in igne flammæ rubi apparúisti, et ei in Sina legem dedísti: veni ad rediméndum nos in brácchio exténto.	*Ant.* O Adonai, wodzu domu Izraelowego, któryś się ukazał Mojżeszowi w ogniu krzaka gorejącego i dałeś mu prawa na górze Synai: przybądź, abyś nas odkupił, wyciągnąwszy ramię.

Adonai to jedno ze świętych imion Boga, którym Bóg przedstawia sam siebie, a które także odnosi się do Chrystusa – Logosa i Boga. Zdaniem Greckich Ojców Kościoła od Justyna począwszy, to właśnie Logos ukazał się Mojżeszowi w krzewie gorejącym i prowadził Izraela przez pustynię oraz ochraniał od wrogów. Orygenes poświęcił tej tematyce większość swojej egzegezy do Pięcioksięgu, gdzie w każdym zdarzeniu doszukuje się typów Chrystusa i zapowiedzi zbawczych czynów

Chrystusa.

Powyższa antyfona odnosi się do kolejnych wydarzeń biblijnych. Wj 6, 2 – 6 (Biblia Wujka):

I rzekł Pan do Mojżesza, mówiąc: Ja Pan

[3] Którym się ukazał Abrahamowi, Izaakowi, i Jakóbowi w Bogu wszechmocnym: a imienia mego **Adonai** nie oznajmiłem im.

[4] I uczyniłem przymierze z nimi, abych im dał ziemię Chananejską, ziemię pielgrzymowania ich, w któréj przychodniami byli.

[5] Jam usłyszał wzdychanie synów Izraelowych, którem je utrapili Egiptyanie: i wspomniałem na przymierze moje.

[6] Przetóż powiedz synom Izraelowym: Ja Pan, który was wywiodę z więzienia Egiptczyków, i wyrwę z niewoli: i odkupię w ramieniu wywyższonem i w sądach wielkich.

Wj 3,2 (Biblia Wujka)

I ukazał mu się Pan w płomieniu ognistym z pośrodku krza: i widział, iż kierz gorzał, a nie zgorzał.

oraz Wj 19, 1-25

1. Miesiąca trzeciego wyjścia Izraela z ziemie Egipskiéj, w tenże dzień przyszli na pustynią Synai. [46]

2 Bo wyciągnąwszy z Raphidym i przyszedłszy aż do puszczy Synai, położyli się obozem na temże miejscu: i tamże rozbił Izrael namioty przeciw górze.

3 A Mojżesz wstąpił do Boga, i zawołał go Pan z góry i rzekł: To powiesz domowi Jakóbowemu, i oznajmisz synom Izraelowym: [47]

4 Wyście sami widzieli, com uczynił Egiptyanom, i jakom was nosił na skrzydłach orłowych, i wziął sobie.

5 Jeźli słuchać będziecie głosu mego, i strzedz umowy mojéj, będziecie mi własnością ze wszech narodów; albowiem moja jest wszystka ziemia. [48]

6 A wy będziecie mi królestwem kapłańskiem i narodem świętym. Te są słowa, które mówić będziesz do synów Izraelowych.

7 Przyszedł Mojżesz, i zezwawszy starsze ludu, przełożył im wszystkie słowa, które Pan rozkazał.

8 I odpowiedział wszystek lud pospołu: Wszystko, co Pan rzekł, uczynimy. A gdy odniósł Mojżesz słowa ludu do Pana,

9 Rzekł mu Pan: Już teraz przyjdę do ciebie we mgle obłoku, aby mię słyszał lud mówiącego do ciebie, a wierzył ci na wieki.

Odniósł tedy Mojżesz słowa ludu do Pana,

[10] Który mu rzekł: Idź do ludu, a poświęć je dzisiaj i jutro, i niech wypiorą szaty swoje.

[11] A niech będą gotowi na dzień trzeci; trzeciego dnia bowiem znidzie Pan przed wszystkim ludem na górę Synai.

[12] I zamierzysz granicę ludowi w około, i powiesz im: Strzeżcie się, abyście nie wstępowali na górę, ani się dotykali granic jéj: wszelki, ktoby się dotknął góry, śmiercią umrze. [49]

[13] Ręka się go nie tknie, ale kamieńmi zabit będzie, albo strzałami ustrzelon: bądź bydlę będzie, bądź człowiek, nie będzie żył. Gdy trąba brzmieć pocznie, tedy niech wstąpią na górę.

[14] I zstąpił Mojżesz z góry do ludu i poświęcił go. A gdy wyprali szaty swe,

[15] Rzekł do nich: Bądźcie gotowi na dzień trzeci, a nie przystępujcie do żon waszych.

[16] I już był przyszedł trzeci dzień, a zaranie zaświtło: alić oto poczęły być słyszane gromy, i łyskać się błyskawice, a obłok bardzo gęsty okrywać górę, a brzmienie trąby im daléj tem więcéj się rozlegało: i zlękł się lud, który był w obozie.

[17] A gdy je wywiódł Mojżesz na zabieżenie Bogu z miejsca obozu, stanęli pod samą górą.

Copyright Mavientura Projects e.K>

[18] A wszystka góra Synai kurzyła się: przeto iż był Pan zstąpił na nię w ogniu, i występował dym z niej jako z pieca: a wszystka góra była straszliwa. [50]

[19] A głos trąby z lekka się bardziéj rozlegał, i dłużéj się rozwłóczył: Mojżesz mówił, a Bóg mu odpowiadał.

[20] I zstąpił Pan na górę Synai na sam wierzch góry, i wezwał Mojżesza na wierzch jéj. Tam gdy wstąpił,

[21] Rzekł do niego: Zstąp a oświadcz ludowi: by snadź nie chciał przestąpić granic, chcąc widzieć Pana, i nie zginęło z nich bardzo wielkie mnóstwo.

[22] Kapłani téż, którzy przystępują do Pana, niech się poświęcą, żeby ich nie pobił.

[23] I rzekł Mojżesz do Pana: Nie będzie mógł lud wstąpić na górę Synai; tyś się bowiem oświadczył i rozkazał mówiąc: Załóż granice około góry, i poświęć ją.

[24] Któremu Pan rzekł: Idź, zstąp: a wstąpisz ty i Aaron z tobą: lecz kapłani i lud niech nie przestępują granic, ani wstępują do Pana, by ich snadź nie pobił.

[25] I zstąpił Mojżesz do ludu, i wszystko im powiedział.

Wj 20, 1-26

I mówił Pan wszystkie te słowa:

2 Jam jest Pan, Bóg twój, którym cię wywiódł z ziemie Egipskiéj, z domu niewoli.

3 Nie będziesz miał bogów cudzych przedemną.

4 Nie uczynisz sobie ryciny, ani żadnego podobieństwa, które jest na niebie wzgórę, i które na ziemi nisko, ani z tych rzeczy, które są w wodach pod ziemią. [51]

5 Nie będziesz się im kłaniał, ani służył: ja jestem Pan, Bóg twój, mocny, zapalczywy, nawiedzający nieprawość ojców nad synmi, do trzeciego i czwartego pokolenia tych, którzy mię nienawidzą: [52]

6 I czyniący miłosierdzie na tysiące tym, którzy mię miłują i strzegą przykazania mego.

7 Nie będziesz brał imienia Pana, Boga twego, na daremno; bo nie będzie miał za niewinnego Pan tego, któryby wziął imię Pana, Boga swego, na daremno. [53]

8 Pamiętaj, abyś dzień Sobotni święcił.

[9] Sześć dni robić będziesz, i będziesz czynił wszystkie dzieła twoje;

[10] Ale dnia siódmego Szabath Pana, Boga twego, jest: nie będziesz czynił żadnéj roboty weń, ty i syn twój i córka twoja, sługa twój i służebnica twoja, bydlę twoje i gość, który jest między bronami twemi. [54]

[11] Przez sześć dni bowiem czynił Pan niebo i ziemię i morze, i wszystko, co w nich jest, i odpoczął dnia siódmego: i przetóż błogosławił Pan dniowi Sobotniemu i poświęcił go.

[12] Czcij ojca twego i matkę twoję, abyś był długowieczny na ziemi, którą Pan, Bóg twój, da tobie. [55]

[13] Nie będziesz zabijał.

[14] Nie będziesz cudzołożył.

[15] Nie będziesz kradzieży czynił.

[16] Nie będziesz mówił przeciw bliźniemu twemu świadectwa fałszywego.

[17] Nie będziesz pożądał domu bliźniego twego: ani będziesz pragnął żony jego, nie sługi, nie służebnice, nie wołu, nie osła, ani żadnéj rzeczy, która jego jest. [56]

[18] A wszystek lud widział głosy, i błyskania, i brzmienie trąby, i kurzącą się górę: a przestraszeni i bojaźnią zdjęci, stanęli zdalecza:

[19] Mówiąc Mojżeszowi: Mów ty do nas, i słuchać będziemy: niech Pan do nas nie mówi, bychmy snadź nie pomarli.

[20] I rzekł Mojżesz do ludu: Nie bójcie się; bo aby was doświadczył, przyszedł Bóg, i aby strach jego był w was, i żebyście nie grzeszyli. [57]

[21] I stanął lud z daleka: a Mojżesz przystąpił do mgły, w któréj był Bóg. [58]

[22] Rzekł nadto Pan do Mojżesza: To powiesz synom Izraelowym: Wyście widzieli, żem z nieba mówił do was.

[23] Nie będziecie czynić bogów śrebrnych, ani bogów złotych będziecie czynić sobie. [59]

[24] Ołtarz mi z ziemie uczynicie, i ofiarować na nim będziecie całopalenia, i zapokojne wasze, owce wasze i woły: na wszelkiem miejscu, na któremby była pamiątka imienia mego, przyjdę do ciebie, a będęć błogosławił.

[25] A jeźli mi uczynisz ołtarz kamienny, nie budujże go z ciosanego kamienia; bo jeślibyś podniósł nań nóż twój, będzie splugawiony.

[26] Nie będziesz wstępował po stopniach do ołtarza mego, żeby się nie odkryła szkaradność twoja.

Zwłaszcza w czasach apostazji Bergoglio i Amoris Laetitia przypomnieć trzeba, że Dekalog został dany przez samego Boga najpierw Izraelowi, a potem przez chrześcijaństwo całej ludzkości. Nie jest to więc żadna wypertraktowana ludzka konwencja, ale prawo Boże zaszczepione w nas poprzez prawo natury. Tak więc Adonai to wódz i prawodawca. Ponieważ Adonai także odnosi się do Chrystusa, toteż konsekwentne jest, iż Chrystus na końcu świata „będzie sądził żywych i umarłych”. I to wszystkich ludzi, nie tylko katolików, gdyż on jako Prawodawca dał Dekalog.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related